

Zadeva C-372/23

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

13. junij 2023

Predložitveno sodišče:

Administrativen sad Haskovo (Bolgarija)

Datum predložitvene odločbe:

1. junij 2023

Vlagatelj kasacijske pritožbe:

VU

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgas kam Agentsia „Mitnitsi“

ob udeležbi:

Okrazhna prokuratura Haskovo

Predmet postopka v glavni stvari

Kasacijska pritožba zoper sodbo, s katero je bila potrjena kazenska odredba, s katero je carinski organ zaradi storitve carinskega prekrška „tihotapstvo“ naložil globo in zaplenil blago, ki je bilo predmet prekrška, v korist države.

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije; člen 267 PDEU.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15 v povezavi s členom 42(1) Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz člena 233(1) Zakon za mitnitsite (carinski zakon) (v nadaljevanju: ZM) v povezavi s členom 7 Zakon za administrativne narushenia i nakazania (zakon o upravnih prekrških in sankcijah) (v nadaljevanju: ZANN), ki v primerih carinskega prekrška, ki je bil storjen zaradi neskrbnega ravnanja tako, da se ni upoštevalo predpisane oblike deklaracije blaga, prepeljanega čez državno mejo, določa naložitev sankcije za nenaklepno storjeno tihotapstvo? Ali je dopustna nacionalna ureditev, v skladu s katero se lahko v takih primerih prekršek opredeli kot tihotapstvo, storjeno iz malomarnosti, oziroma ali je naklep obvezen zakonski znak tihotapstva?
2. Ali je treba člen 42(1) Uredbe (EU) št. 952/2013 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz člena 233(1) ZM v povezavi s členom 7 ZANN, v skladu s katero se lahko prvi prekršek, ki spada pod pojem „tihotapstvo“, ne glede na to, ali je bil storjen naklepno ali iz malomarnosti, kaznuje z enako sankcijo in v enaki višini, in sicer z „globo“ v višini 100 % do 200 % carinske vrednosti predmeta prekrška?
3. Ali je treba člen 42(2) Uredbe (EU) št. 952/2013 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz člena 233(6) ZM, ki kot dodatno upravno sankcijo določa zaplembo (odvzem lastnine v korist države) blaga ali stvari, ki so bili predmet prekrška in katerih posest ni prepovedana? Ali je zaplemba predmeta prekrška dopustna v primerih, v katerih je zaplenjeno premoženje v lasti osebe, ki ni storila prekrška?
4. Ali je treba člen 42(1) Uredbe (EU) št. 952/2013 v povezavi s členom 49(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da je nacionalna ureditev, kot je ta iz člena 233(6) ZM, ki poleg sankcije „globe“ kot dodatno sankcijo določa zaplembo (odvzem lastnine v korist države) blaga ali stvari, ki so bili predmet prekrška in katerih posest ni prepovedana, v naslednjih primerih nedopustna kot nesorazmeren kaznovalni poseg v lastninsko pravico, ki je nesorazmeren z zastavljenim legitimnim ciljem: na splošno v primerih, v katerih je zaplenjeno premoženje, ki je bilo predmet prekrška, v lasti storilca prekrška, in v primerih, v katerih je v lasti tretje osebe, ki ni storila prekrška, ter zlasti v primerih, v katerih storilec prekrška ni storil naklepno, temveč iz malomarnosti?
5. Ali je treba člen 5, točka 3, Uredbe (EU) št. 952/2013 v povezavi s členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da morajo organi, ki opravljajo carinske kontrole, upoštevati določbe Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, zlasti njegove člene od 6 do 10, in da je nedopustna nacionalna ureditev, kot je ta iz člena 233(1) ZM v povezavi s členom 7(2) ZANN, v skladu s katero se lahko osebam, ki so formalno in iz malomarnosti kršile carinsko zakonodajo, naložijo sankcije za naklepno ravnanje in odredi zaplemba predmeta prekrška, ki je v lasti tretje osebe, v korist države v skladu s

členom 233(6) ZM, ne da bi se osebo, ki ni ravnala skrbno, predhodno poučilo, kako mora na podlagi zakona ravnati in kako mora na zakonsko določen način pravilno izpolniti svoje dokumente za prevoz blaga čez zunanjo mejo Evropske unije?

Zakonodaja in sodna praksa Unije

Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju: Uredba št. 952/2013) – členi 5, 15, 42 in 198.

Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2005/212) – člena 2 in 4.

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) – členi 17, 41, 47 in 49.

Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev – členi 6, 7, 8, 9 in 10.

Sodba Sodišča z dne 14. januarja 2021, Okrajna prokuratura – Haskovo in Apelativna prokuratura – Plovdiv (C- 393/19, EU:C:2021:8, točki 1 in 2 izreka).

Nacionalne določbe

Zakon za mitnitsite (carinski zakon) (v nadaljevanju: ZM) – členi 16, 66 in 233.

Zakon za administrativne narushenja i nakazania (zakon o upravnih prekrških in sankcijah) (v nadaljevanju: ZANN) – členi 6, 7, 11, 28, 36 in 58d.

Nakazatelen kodeks (kazenski zakonik) (v nadaljevanju: NK) – člena 11 in 242.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 VU, Novi Pazar, Republika Srbija, je z odredbo preiskovalnega carinskega inšpektorja v predkazenskem postopku postal obdolženec v tem postopku; očitano se mu je, da je storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, s tem, ko je 28. maja 2021 na mejnem prehodu Kapitan Andreevo, občina Svilengrad, območje Haskovo, s tovornim vozilom znamke „Mercedes“ s polpriklopnikom brez vednosti in dovoljenja carinskih organov čez državno mejo iz Republike Turčije v Republiko Bolgarijo za komercialne namene v velikem obsegu prepeljal blago, in sicer: aluminijaste plošče z višino 6 mm in velikostjo 2,80 x 1,30 m, skupaj 728 m²; aluminijaste plošče z višino 12 mm in velikostjo 3,66 x 1,40 m, skupaj 459,62 m², in aluminijaste plošče z višino 6 mm in velikostjo 2,80 x 1,30 m, skupaj 152,88 m², vse skupaj 1340,5 m², v skupni vrednosti 72.711,00 leva (BGN) (kaznivo dejanje na podlagi člena 242(1)(e) NK).

- 2 Kazenski postopek je bil s sklepom državnega tožilca Okrazhna prokuratura Haskovo (okrožno državno tožilstvo v Haskovem, Bolgarija) zaradi pomanjkanja dokazov ustavljen; materialni dokazi so bili s prošnjo za mnenje vrnjeni direktorju Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas (območna direkcija carinskega urada v Burgasu, Bolgarija).
- 3 Predložitveno sodišče navaja, da je merilo za razmejitev kaznivega dejanja „kvalificirana oblika tihotapstva“ (člen 242(1)(e) NK) in upravnega prekrška „tihotapstvo“ (člen 233 ZM) vrednost predmeta tihotapstva.
- 4 V območni direkciji carinskega urada v Burgasu so med postopkom pripravili mnenje, v katerem je bilo ugotovljeno, da carinska vrednost opisanega blaga znaša 73.140,06 BGN.
- 5 Namestnik direktorja območne direkcije carinskega urada v Burgasu je 10. decembra 2021 izdal odločbo o naložitvi globe, s katero je bila VU zaradi kršitve člena 233(1) ZM na podlagi te določbe naložena globa v višini 73.140,06 BGN (**točka I**), aluminijaste plošče z višino 6 mm in velikostjo 2,80 x 1,30 m, skupaj 728 m²; aluminijaste plošče z višino 12 mm in velikostjo 3,66 x 1,40 m, skupaj 307,44 m²; aluminijaste plošče z višino 12 mm in velikostjo 3,66 x 1,54 m, skupaj 152,88 m², in aluminijaste plošče z višino 4 mm in velikostjo 2,88 x 1,30 m, skupaj 152,88 m², vse skupaj 1340,5 m², v carinski vrednosti 73.140,06 BGN, pa so bile zaplenjene v korist države (**točka II**). V **točki III** odločbe o naložitvi globe je bilo navedeno, da se vlečno tovorno vozilo, ki je v lasti pravne osebe ZEBEX D.O.O., Republika Srbija, z vlečnim vozilom za polpriklopnike znamke „Mercedes“ in polpriklopnikom, dvema prometnima dovoljenjema in ključem za vžig motorja, ne zapleni v korist države, ampak se vrne lastnici ali osebi, ki jo ta pooblasti.
- 6 VU je **točki I in II** odločbe o naložitvi globe izpodbijal pri Rayonen sad Svilengrad (okrožno sodišče v Svilengradu, Bolgarija). Navedeno sodišče je s sodbo z dne 17. januarja 2022 to odločbo potrdilo. Ugotovilo je, da je VU dejansko brez vednosti in dovoljenja carinskih organov čez državno mejo prepeljal in v Bolgarijo uvozil komercialno blago v komercialni količini in s tem izpolnil zakonske znake druge od navedenih oblik izvršitve carinskega prekrška „tihotapstvo“ na podlagi člena 233(1) ZM („prevoz“), ker predhodno ni izpolnil obveznosti pisne deklaracije blaga, ki se prevaža. Rayonen sad Svilengrad (okrožno sodišče v Svilengradu) je nadalje navedlo, da to, da je tožeča stranka ustno sporočila, da blago, ki ga prevaža, tehta približno 23.000 kg, nikakor ne izpolnjuje elementov pojma „deklaracija“, ker deklaracija pomeni, da se v pisni carinski deklaraciji izčrpno, natančno in jasno navedejo izdelki, ki se prevažajo, in količina vsakega izdelka. Ustna deklaracija naj bi bila dopustna, če ne gre za komercialno blago, če gre za komercialno blago, ki pa je shranjeno v osebni prtljagi potnika, in v drugih primerih. Glede na ugotovljeno dejansko stanje naj bi bilo mogoče logično sklepati, da tožeča stranka ni skrbno ravnala, ker bi, če bi bolj skrbno izpolnila svoje obveznosti, že na začetku prevoza ugotovila, da se blago, ki se dejansko prevaža, ne ujema z blagom, opisanim v prevoznih listinah.

Ker naj bi šlo pri neskrbnem ravnanju za malomarnost ter glede na člen 7(2) ZANN in ker malomarnost kot oblika krivde pri storitvi prekrška na podlagi člena 233(1) ZM ni izrecno zakonsko izključena, naj bi bili zakonski znaki navedenega prekrška nedvomno izpolnjeni.

- 7 Rayonen sad Svilengrad (okrožno sodišče v Svilengradu) je odločilo, da sta vrsta in obseg naložene upravne sankcije pravilna. V skladu s členom 233(1) ZM carinskega zakonika naj bi bila odmerjena globa v višini 100 % carinske vrednosti nedeklariranega blaga – 73.140,06 BGN. Odločba o naložitvi globe naj bi bila zakonita in pravilna tudi glede zaplembe blaga, ki je bilo predmet prekrška, v korist države. Odredba naj bi bila v tem delu popolnoma zakonita, ker naj bi temeljila na upoštevni pravni podlagi (člen 233(6) ZM).

Bistvene trditve strank postopka v glavni stvari

- 8 VU trdi, da prekrška „tihotapstvo“ ni mogoče storiti z obliko krivde „malomarnost“, ker že pojem „tihotapstvo“ implicitno vključuje obstoj naklepa. V obravnavanem primeru naj bi bil prekršek storjen iz malomarnosti, določba člena 233 ZM, ki jo je uporabil upravno-kazenski organ, pa naj bi bila namenjena preprečevanju naklepnega tihotapstva. Zato naj naložitev sankcije, in sicer globe v višini 100 % do 200 % carinske vrednosti nedeklariranega blaga (v obravnavanem primeru 100 %), ne bi bila v skladu z namenom zakona.
- 9 VU nadalje trdi, da je bilo z odločbo o naložitvi globe v korist države zaplenjeno blago, ki je v lasti tretje osebe, ki ni sodelovala pri storitvi prekrška. Lastnik aluminijastih plošč v skupni vrednosti 73.140,06 BGN, ki so bile zaplenjene v korist države, naj bi bilo srbsko podjetje, prevoznik pa naj jih iz malomarnosti ne bi v predpisani obliki deklariral pri carinskih organih.
- 10 VU v zvezi s temi trditvami zatrjuje, da je odločba o naložitvi globe v nasprotju s pravom Evropske unije. V zvezi s tem navaja zlasti, da ravnanje carinskega osebja pri njegovi kontroli ni bilo skladno s členi 6, 7, 8, 9 in 10 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev (v nadaljevanju: Kodeks) in členom 41 Listine ter da se mu je v obravnavanem primeru pripisala odgovornost v nasprotju s členom 7 Kodeksa. Informacije, ki jih je potrebovalo carinsko osebje, naj bi sporočil ustno, zaradi česar naj ne bi bilo mogoče šteti, da je iz malomarnosti in brez vednosti in dovoljenja carinskih organov čez državno mejo prenesel (prepeljal) blago, ki naj ne bi bilo deklarirano v predpisani obliki. Vlagatelj kasacijske pritožbe poudarja, da je bila z odločbo o naložitvi globe, ki jo je okrožno sodišče potrdilo, poleg globe odrejena tudi zaplemba nedeklariranega blaga, ki je v lasti druge osebe, v korist države, kar je sankcija, ki v členu 42(2) Uredbe št. 952/2013 ni določena. Okvirni sklep 2005/212 naj bi se uporabljal *per argumentum a fortiori*, njegov člen 2(1) v povezavi s členom 17(1) Listine in njegov člen 4 v povezavi s členom 47 Listine pa naj bi bilo treba tudi na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije z dne 14. januarja 2021 v zadevi C-393/19 razlagati tako, da sta upoštevna tudi v primerih, v katerih dejanje ni kaznivo dejanje, ampak

upravni prekršek. To pomeni, da naj bi bilo mogoče tihotapstvo storiti samo naklepno, zato naj se člen 233(1) ZM ne glede na člen 7(1) in (2) ZANN ne bi uporabljal za dejanja iz malomarnosti, v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa 2005/212 in členom 47 Listine pa naj ne bi bilo dopustno v kazenskem postopku zapleniti premoženje, ki je v lasti osebe, ki ni tista, ki je storila kaznivo dejanje, ne da bi imela ta oseba na voljo učinkovita pravna sredstva.

- 11 VU iz navedenih razlogov predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe in odločbe o naložitvi globe, ki je bila potrjena s to sodbo. Če bi kasacijsko sodišče ugotovilo, da nacionalno pravo ni bilo uporabljeno v skladu s pravom Unije, se predložitvenemu sodišču predlaga, naj pri Sodišču Evropske unije vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe o razlagi določb prava Unije.
- 12 Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo trdi, da je kasacijska pritožba neutemeljena.
- 13 Okrožno državno tožilstvo v Haskovem izjavlja, da se bo o kasacijski pritožbi izreklo med postopkom v glavni stvari. Meni, da je treba predlog za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe zavrniti.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 14 Predložitveno sodišče priznava, da je morda v nasprotju s pravom Unije, da v ZM (carinski zakon), ki je *lex specialis*, ni določbe, na podlagi katere bi se razlikovalo med naklepno storitvijo upravnega prekrška na podlagi člena 233(1) ZM in njegovo storitvijo iz malomarnosti. V zvezi s tem meni, da carinski organ morda ni v smislu člena 41(1) Listine pravično obravnaval vprašanja, ali je VU storil upravni prekršek in kakšna je kazen za ta prekršek. Posledica naložitve sankcije brez razlikovalnega merila za obliko krivde je, da se navedena določba nacionalnega prava uporablja za vse osebe, ki so izpolnile objektivne zakonske znake prekrška iz te določbe, kar pomeni, da se zadevne osebe obravnavajo enako, ne da bi se upoštevalo, da storilci prekrška v nekaterih primerih morda niso nameravali ali poskušali prenesti oziroma prepeljati blaga čez državno mejo brez vednosti in dovoljenja carinskih organov. Pristop nacionalnega zakonodajalca v položaju, ki je predmet preizkusa, je mogoče šteti za kršitev načela primerne razmerja med kaznijo in kaznivim dejanjem, za kar je treba šteti, da je v nasprotju s členom 49(3) Listine. V zvezi s tem je mogoče zavzeti tudi stališče, da ravnanje carinskih organov ni v skladu s členi od 6 do 10 Kodeksa. V skladu z ureditvijo, ki velja v obravnavanem primeru, oseba, ki ji je bila izrečena sankcija, nima v vseh primerih pravne možnosti, da bi dokazala, da ni ravnala naklepno, in s tem morda dosegla znižanje, razveljavitev ali preoblikovanje sankcije v milejšo sankcijo. Glede teh možnosti obstaja diskrecijska pravica upravno-kazenskih organov, ki lahko na podlagi člena 28 splošnega zakona, to je ZANN, odločajo na ta način; druga, podobna možnost v zvezi s tem je, da se doseže sporazum na podlagi člena 58d ZANN.

- 15 Po drugi strani je možno, da so nacionalne določbe, ki so upoštevne v obravnavanem primeru, skladne s pravom Unije in da država (v obravnavanem primeru po carinskih organih) s svojo uporabo ravna v skladu s členom 15(1) in (2) in členom 42(1) in (2) Uredbe št. 952/2013 oziroma da ni podana kršitev člena 41(1) ali člena 49(3) Listine ali drugih določb prava Unije in da carinski organi niso ravnali v nasprotju s Kodeksom.
- 16 Poleg tega je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi z dne 14. januarja 2021 v zadevi C-393/19, ki je bila izdana na podlagi predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Apelativen sad Plovdiv (pritožbeno sodišče v Plovdivu, Bolgarija), odločilo:
- „Člen 2(1) Okvirnega sklepa Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji, v povezavi s členom 17(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča zaplembo pripomočka, uporabljenega za storitev kvalificirane oblike kaznivega dejanja tihotapstva, če je ta v lasti dobroverne tretje osebe.
2. Člen 4 Okvirnega sklepa 2005/212 v povezavi s členom 47 Listine o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki v okviru kazenskega postopka dopušča zaplembo premoženja, ki je v lasti osebe, ki ni tista, ki je storila kaznivo dejanje, ne da bi imela prvonavedena oseba na voljo učinkovito pravno sredstvo.“
- 17 Predmet preizkusa v zgoraj navedeni sodbi Sodišča je bila nacionalna ureditev Republike Bolgarije, in sicer člen 242(7) in (8) NK (medtem je bil odstavek 8 s sodbo Konstitutionsen sad (ustavno sodišče, Bolgarija) Republike Bolgarije razglašen za neustaven, odstavek 7 pa velja). Na podlagi člena 242(7) NK se predmet tihotapstva ne glede na to, v čigavi lasti je, zapleni v korist države; če pa predmet ne obstaja več ali je bil odsvojen, se odredi zaplemba zneska, ki ustreza njegovi vrednosti po nacionalni maloprodajni ceni.
- 18 Zaplemba predmeta prekrška v korist države, ki je bila odrejena s točko II odločbe o naložitvi globe, ki jo je Rayongericht Svilengrad (okrožno sodišče v Svilengradu) potrdilo, je podoben primer kot člen 242(7) NK, s to razliko, da je razlog za zaplembo predmeta v obravnavanem primeru upravni prekršek (na podlagi člena 233(1) ZM), ne pa kaznivo dejanje.
- 19 Predložitveno sodišče iz zgoraj navedenih razlogov meni, da se mora Sodišče Evropske unije izrecno izreči o zaplembi predmeta upravnega prekrška na podlagi člena 233(1) ZM oziroma pojasniti, ali je člen 233(6) ZM v nasprotju s pravom Unije.
- 20 Ob upoštevanju člena 17 Listine in člena 42(2) Uredbe št. 952/2013 je mogoče zagovarjati stališče, da se z zaplembo predmeta prekrška kršijo pravice VU. Obravnava vprašanja zaplembe predmeta prekrška v korist države je v obravnavanem primeru upoštevna, ker storilec prekrška lastniku blaga, ki ga

prevaža, odgovarja za to blago. Zato lahko zaplemba blaga na podlagi odločbe o naložitvi globe vpliva na pravno sfero VU, tako da se zoper njega vložijo regresni ali drugi zahtevki.

- 21 Po drugi strani je mogoče argumentirati, da je zaplemba predmeta prekrška v korist države na podlagi člena 233(6) ZM dopustno pravno dejanje, ki je skladno s členom 2 Okvirnega sklepa 2005/212, členom 42 in členom 198(1)(a) Uredbe št. 952/2013 in drugimi določbami prava Unije ter združljivo z določbami Kodeksa.
- 22 Predložitveno sodišče navaja, da je zakonodajalec člen 7(2) ZANN, ki je v primerjavi s členom 233(1) ZM splošna določba, uvedel glede na manjšo javno nevarnost, ki jo pomenijo upravni prekrški v primerjavi z, na primer, kaznivimi dejanji na podlagi NK (kazenski zakonik), v katerem so navedeni primeri, v katerih je določeno kaznovanje, ki je odvisno od oblike krivde (naklep ali malomarnost). Zato bi bilo mogoče zavzeti stališče, da sankcija iz člena 233(1) ZM ne presega normativne vsebine člena 42 Uredbe št. 952/2013 in ni v nasprotju s členom 49(3) Listine. Poleg tega člen 233(1) ZM določa sankcijo v višini največ 100 % do 200 % carinske vrednosti blaga, kar pomeni, da upravno-kazenski organ to določbo uporablja ob upoštevanju vseh dejstev in okoliščin primera, vključno z obliko krivde.
- 23 Predložitveno sodišče iz zgoraj navedenih razlogov meni, da mora, da bi lahko pravilno rešilo spor, ki poteka pred njim, na podlagi člena 267, tretji odstavek, v povezavi s prvim odstavkom, točki (a) in (b), PDEU predložiti vprašanja, ki jih je oblikovalo, in predlagati združitev obravnavane zadeve z zadevo C-717/22 Sodišča Evropske unije, da se bo lahko izdala skupna končna sodba.
- 24 Zadeva C-717/22 Sodišča Evropske unije se nanaša na predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki je bil vložen na podlagi člena 19(3), točka (b), PEU v povezavi s členom 267 PDEU (postopek na podlagi člena 93 in naslednjih Poslovnika Sodišča). Vprašanja za predhodno odločanje so bila oblikovana v okviru upravno-kazenskega postopka, ki zaradi tožbe družbe Sistem Lux OOD, Srbija, od leta 2022 poteka pred Rayonen sad Svilengrad (okrožno sodišče v Svilengradu).